

॥ ३ ॥ उपस्तीर्णा आस्फुराख्येनाक्षपातनवाससा उपरिस्तीर्णा कृतक्षणाः कृतसंकेताः उम्वापातयित्वा ॥ ४ ॥ निरुतिर्वचनं देवनंद्युतं पापं पापहेतुः यतो न च नीतिः द्यूते सत्यं नास्तीत्यर्थः ॥ ५ ॥ निरुतौ शा
ख्ये एवं शाख्येन ॥ ६ ॥ संख्यां सम्यक्ख्यानं जयपराजयद्वारविवेकं निरुतौ छले परेण क्रियमाणे विधिज्ञो द्यूतेति कर्तव्यताभिज्ञः यश्च महामतिर्जयावहं पणं कृत्वा पराजयावहं चिकित्सति स द्यूतं जानाति स च प्र
क्रियासु द्यूतक्रियासु सर्वकर्तुं सहते उत्सहते ॥ ७ ॥ यत्तु देवनं पापमित्युक्तं तत्राह अक्षग्लह इति पाशाधीनो ग्लहः पणो जयपराजयरूपो व्यवहारः स प्रतिकूलश्चेत्तनः युष्माकं अस्माकं च दीव्यतां मध्ये परं अभिज्ञ
वेत् तेनैव अक्षग्लहेनैव दोषः पराभवाख्यो भवति न त्वत्र स्वेच्छया कपटं कर्तुं शक्यं देवाधीनत्वाद् अक्षपातस्येत्यर्थः पाणं पणनीयं द्रव्यं च कुरुष्व वचनेन प्रत्यक्षेण वा पुरः कुरुष्वेत्यर्थः ॥ ८ ॥ अयं असितः यो लोको

तेषु तत्रोपविष्टेषु सर्वेष्वथ नृपेषु च ॥ शकुनिः सौबलस्तत्र युधिष्ठिरमभाषत ॥ ३ ॥ शकुनिरुवाच उपस्तीर्णा सभाराजन् सर्वे त्वयि कृतक्षणाः ॥ अक्षानुस्वादे
वनस्य समयोस्तु युधिष्ठिर ॥ ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच निरुतिर्देवनं पापं न क्षात्रोत्र पराक्रमः ॥ न च नीतिर्ध्रुवाराजन् किं त्वं द्यूतं प्रशंससि ॥ ५ ॥ न हि मानं प्र
शंसंति निरुतौ कितवस्य हि ॥ शकुने मैवं नो जैषीर मार्गेण नृशंसवत् ॥ ६ ॥ शकुनिरुवाच यो वेत्ति संख्यां निरुतौ विधिज्ञश्चेष्टास्वखिन्नः कितवो क्षजासु ॥
महामतिर्यश्च जानाति द्यूतं स वै सर्वसहते प्रक्रियासु ॥ ७ ॥ अक्षग्लहः सोऽभिभवेत्परं न स्तेनैव दोषो भवतीह पार्थ ॥ दीव्यामहे पार्थिवमाविशं कां कुरुष्व पाणं च चि
रंच माकृथाः ॥ ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच एवमाहायमसितो देवलो मुनिसत्तमः ॥ इमानि लोकद्वाराण्यो वै भ्राम्यति सर्वदा ॥ ९ ॥ इदं वै देवनं पापं निरुत्या कि
तवैः सह ॥ धर्मेण तु जयो युद्धे तत्परं न तु देवनं ॥ १० ॥ नार्या म्लेच्छंति भाषाभिर्माययानचरंत्युत ॥ अजिह्ममशठं युद्धमेतत्सत्पुरुषव्रतं ॥ ११ ॥ शक्तितो ब्राह्म
णार्थाय शिक्षितुं प्रयतामहे ॥ तद्वै वित्तं माति देवीर्माजैषीः शकुने परान् ॥ १२ ॥ निरुत्या कामयेनाहं सुखान्युत धनानि वा ॥ कितवस्येह कृतिनो वृत्तमेतन्न पू
ज्यते ॥ १३ ॥

द्वाराणि स्वर्गपवर्गप्रापकाणि कर्मज्ञानादीनि भ्राम्यति तेषु संचरति सोऽयं एवमाहेति संबंधः ॥ ९ ॥ द्विविधं देवनं अक्षैः शास्त्रैश्च तत्राद्यं निदित्वा परं प्रशंसति
इदं वा इति ॥ १० ॥ म्लेच्छंति अपशब्दं कुर्वन्ति भाषाभिर्गीर्भिः मायया कपटेन न चरन्ति न कर्म कुर्वन्ति वाचा देहेन च कौटिल्यं न कुर्वन्तीति भावः अतएवाजिह्ममकुटिलं अशठं कुटिलपुरुषहीनं ॥ ११ ॥ ब्रा
ह्मणार्थाय ब्राह्मणप्रयोजनाय शिक्षितुं विद्यामुपादातुं यतामहे येन वित्तेन तद्वै वित्तं अपहर्तुं माति देवीः सर्वस्वस्य पणीकरणेन अतिद्यूतं माकृथाः ॥ १२ ॥ न च क्षपाताधीनो जयस्तवापि स मान इत्याशंक्याह नि
रुत्या इति निरुत्यानीचकर्मणा इह कितवस्य एतद्वृत्तं कृतिनः न पूज्यते सतां प्रशस्यमित्यर्थः ॥ १३ ॥